

दानियेलचे पुस्तक - पंच्याणव क्रमांक

दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशाचे भविष्यसूचक महत्त्व उलगडणे

Jeff Pippenger

2024-02-28

पहिल्या आणि तिसऱ्या देवदूताच्या दोन्ही चळवळींच्या इतिहासात, हा संदेश दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशाद्वारे संक्षेपित केला जाऊ शकतो.

आणि त्याच्या मागून दुसरा एक देवदूत आला व म्हणाला, बाबेल पडली आहे, पडली आहे, ती मोठी नगरी; कारण तिने आपल्या व्यभिचाराच्या क्रोधाच्या द्राक्षारसाने सर्व राष्ट्रांना पाजिले. प्रकटीकरण 14:8.

दुसरा देवदूत, जे पाहण्याची इच्छा ठेवतात त्यांच्यासाठी, भविष्यवाणीच्या त्रिगुणित अनुप्रयोगाची ओळख करून देतो. दुसरा देवदूत एक भविष्यवाणीचा संदेश सादर करीत आहे, आणि तो संदेश असा आहे की बाबेलोन दोनदा पडली आहे. तो बाबेलोनची ओळख त्या "महान नगर" अशी करून देतो, ज्याची ओळख सतराव्या आणि अठराव्या अध्यायांमध्ये आधुनिक बाबेलोन अशी केली आहे. आधुनिक बाबेलोन दोनदा पडली आहे, आणि तिचे पतन यामुळे झाले की तिने सर्व राष्ट्रांना "तिच्या व्यभिचाराच्या क्रोधाचे द्राक्षारस" पाजले. तिचा व्यभिचार पृथ्वीच्या राजांबरोबर सिद्ध झाला. त्या संबंधामुळे तिने ज्यांच्याबरोबर व्यभिचार केला त्या राजांचे सामर्थ्य वापरून आपला "क्रोध" अमलात आणला, म्हणजेच देवाच्या विश्वासू लोकांवर ती आणीत असलेला छळ.

द्राक्षारस म्हणजे एक सिद्धांत होय, आणि ती ज्या सिद्धांताचे पान सर्व राष्ट्रांना करावयास लावते, तो असा खोटा सिद्धांत आहे की सूर्याची उपासना केल्याने शांती उत्पन्न होईल. सर्व राष्ट्रे तिच्या अधिकाराच्या "चिन्हाला" स्वीकारतात, जे सूर्योपासना आहे, आणि ज्याचे प्रतिनिधित्व रविवारच्या उपासनेद्वारे केले जाते. सर्व राष्ट्रांनी त्या "चिन्हाचा" स्वीकार करणे हे संयुक्त संस्थानांच्या सामर्थ्यामुळे घडवून आणले जाते, परंतु ते इस्लामच्या तिसऱ्या शोकद्वारे पृथ्वीग्रहावर आणल्या जात असलेल्या वाढत्या युद्धाच्या काळातच केले जाते. राष्ट्रे तिच्या क्रोधाचा "द्राक्षारस" "शांती आणि सुरक्षितता" या आश्वासनावर आधारित होऊन स्वीकारतात.

"आता असा शब्द पसरला आहे काय की मी जाहीर केले आहे की न्यूयॉर्क एका ज्वारीय लाटेने वाहून जाणार आहे? हे मी कधीच म्हटले नाही. मी एवढेच म्हटले आहे की, तेथे एकावर एक मजले चढवीत उभ्या राहणाऱ्या त्या महान इमारतीकडे पाहताना, 'परमेश्वर पृथ्वीला भयंकर रीतीने हादरविण्यास उठेल तेव्हा किती भयानक दृश्ये घडतील!' मग प्रकटीकरण 18:1-3 मधील शब्द पूर्ण होतील. प्रकटीकरणाचा अठरावा अध्याय संपूर्णपणे पृथ्वीवर येऊ घातलेल्या गोष्टींबाबतचा इशारा आहे. परंतु न्यूयॉर्कवर नेमके काय येणार आहे याविषयी मला विशेष प्रकाश प्राप्त झालेला नाही; फक्त एवढे मला ठाऊक आहे की एखाद्या दिवशी तेथील महान इमारती देवाच्या सामर्थ्याच्या फिरविण्याने व उलथापालथीने खाली पाडल्या जातील. मला दिलेल्या प्रकाशावरून मला ठाऊक आहे की जगात विनाश आहे. प्रभूकडून एक शब्द, त्याच्या पराक्रमी सामर्थ्याचा एक स्पर्श, आणि या प्रचंड रचना कोसळून पडतील. अशी दृश्ये घडतील की ज्यांची भीषणता आपण कल्पनाही करू शकत नाही." Review and Herald, July 5, 1906.

दुसऱ्या देवदूताचा संदेश ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी पुन्हा उच्चारला गेला, जेव्हा देवाच्या हाताच्या स्पर्शाने न्यूयॉर्क शहरातील महान इमारती खाली पाडल्या गेल्या.

"संदेष्टा म्हणतो, 'मला स्वर्गातून उतरून येणारा दुसरा एक देवदूत दिसला; त्याला मोठे सामर्थ्य होते; आणि पृथ्वी त्याच्या तेजाने प्रकाशमान झाली. आणि तो मोठ्या आवाजाने जोराने ओरडून म्हणाला, महान बाबेल पडले, पडले आहे, आणि ते भुतांचे निवासस्थान झाले आहे' (प्रकटीकरण 18:1, 2). हा तोच संदेश आहे जो दुसऱ्या देवदूताद्वारे देण्यात आला होता. बाबेल पडले आहे, 'कारण तिने आपल्या व्यभिचाराच्या क्रोधरूपी द्राक्षारसाने

सर्व राष्ट्रांना पाजले आहे' (प्रकटीकरण 14:8). तो द्राक्षारस काय आहे?—तिची खोटी शिकवण. तिने चौथ्या आज्ञेच्या शब्बाथाच्या ऐवजी जगाला खोटा शब्बाथ दिला आहे, आणि एदेनमध्ये सैतानाने हव्वेला प्रथम सांगितलेले असत्य—आत्म्याचे स्वाभाविक अमरत्व—पुन्हा सांगितले आहे. अशा अनेक संबंधित चुका तिने दूरदूरपर्यंत पसरवल्या आहेत, 'मानवी आज्ञांना सिद्धांत समजून शिकवीत आहे' (मत्तय 15:9)."

"येशूने आपली सार्वजनिक सेवा सुरू केली तेव्हा त्याने मंदिर त्याच्या अधार्मिक अपवित्रीकरणापासून शुद्ध केले. त्याच्या सेवाकार्यातील शेवटच्या कृत्यांपैकी एक म्हणजे मंदिराचे दुसऱ्यांदा शुद्धीकरण होय. त्याचप्रमाणे, जगाला इशारा देण्याच्या अंतिम कार्यात, मंडळ्यांना दोन वेगळ्या हाका दिल्या जातात. दुसऱ्या देवदूताचा संदेश असा आहे, 'ते मोठे नगर बाबेल पडले, पडले; कारण तिने आपल्या व्यभिचाराच्या क्रोधाच्या द्राक्षारसाचा पान सर्व राष्ट्रांना करविला' (प्रकटीकरण 14:8). आणि तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाच्या मोठ्या घोषात स्वर्गातून एक वाणी ऐकू येते, जी म्हणते, 'माझ्या लोकांनो, तिच्यामधून बाहेर पडा; म्हणजे तुम्ही तिच्या पापांत सहभागी होणार नाही, आणि तिच्या पीडांपैकी काही तुमच्यावर येणार नाही. कारण तिची पापे स्वर्गापर्यंत पोहोचली आहेत, आणि देवाने तिच्या अधर्माची आठवण ठेवली आहे' (प्रकटीकरण 18:4, 5)." Selected Messages, book 2, 118.

११ सप्टेंबर २००१ आणि संयुक्त संस्थानांमध्ये लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्याच्या दरम्यान, प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायातील पहिली तीन वचने पूर्ण होतात; कारण बाबेलमधून बाहेर पडण्याचे आवाहन रविवार कायद्याच्याच वेळी सुरू होते.

"प्रकटीकरण 18 त्या काळाकडे निर्देश करते, जेव्हा प्रकटीकरण 14:6-12 मधील त्रिगुणित इशारा नाकारल्याच्या परिणामस्वरूप, मंडळीने दुसऱ्या देवदूताने भाकीत केलेल्या स्थितीला पूर्णपणे गाठलेले असेल, आणि बाबेलमध्ये अजूनही असलेल्या देवाच्या लोकांना तिच्या सहभागातून वेगळे होण्याचे आवाहन केले जाईल. हा संदेश जगाला दिला जाणारा शेवटचा संदेश असेल; आणि तो आपले कार्य पूर्ण करील. जे लोक 'सत्यावर विश्वास ठेवला नाही, तर अनीतीत आनंद मानला' (2 थेस्सलनीकाकरांस 2:12), त्यांना प्रबळ भ्रम स्वीकारण्यासाठी आणि असत्यावर विश्वास ठेवण्यासाठी सोडून दिले जाईल, तेव्हा सत्याचा प्रकाश तो स्वीकारण्यास ज्यांची अंतःकरणे उघडी आहेत अशा सर्वांवर प्रकाशेल, आणि बाबेलमध्ये राहिलेले प्रभूची सर्व मुले या हाकेला प्रतिसाद देतील: 'माझ्या लोकांनो, तिच्यातून बाहेर पडा' (प्रकटीकरण 18:4)." The Great Controversy, 389, 390.

लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी माजी करारबद्ध लोकांना प्रबळ भ्रम प्राप्त होईल. ११ सप्टेंबर, २००१ पासून रविवारच्या कायद्याच्या वेळी तो प्रबळ भ्रम ओतला जाईपर्यंत दुसऱ्या देवदूताचा संदेश पुन्हा सांगितला जातो, आणि त्याचा नकार म्हणजे "प्रकटीकरण चौदा, सहा ते बारा या वचनेतील त्रिगुण इशान्याचा" नकार होय. या अर्थाने, तीन देवदूतांचे प्रतिनिधित्व दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशाद्वारे केले जाते. दुसऱ्या देवदूताचा संदेश असा आहे: बाबेल पडली आहे, पडली आहे, आणि दुसऱ्या देवदूताचा संदेश पहिल्या आणि तिसऱ्या संदेशाच्या मध्ये ठेवलेला आहे.

प्रकटीकरण अध्याय अठरातील पहिल्या आवाजाची घोषणा ही दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशाची पुनरुक्ती आहे; परंतु ती प्रकटीकरण चौदामधील तिन्ही देवदूतांचा नकार दर्शविते. दुसऱ्या देवदूताचा संदेश हा तिन्ही संदेशांचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि त्याच्यावर अल्फा व ओमेगा यांची मुद्रा आहे; कारण तो पहिल्या देवदूताच्या चळवळीच्या इतिहासात जाहीर करण्यात आला होता, आणि नंतर तिसऱ्या देवदूताच्या चळवळीत पुन्हा जाहीर केला जाईल. हा संदेश बाबेलोन दोनदा पडले आहे, हे ओळखवितो, आणि या भविष्यवाणीच्या अर्थाने तो "भविष्यवाणीचा त्रिगुण अनुप्रयोग" ओळखवित आहे.

बाबेल आणि बाबेलोन यांच्या रूपाने दर्शविल्याप्रमाणे, बाबेलोन दोन वेळा पडले; त्या दोन पडण्यांद्वारे आधुनिक बाबेलोनच्या अंतिम पतनाचे प्रतिनिधित्व होते. बाबेलोनच्या पतनाविषयीची ही द्विगुण घोषणा तीन देवदूतांच्या पहिल्या आणि शेवटच्या संदेशाने चौकटीत बसविलेली आहे. तीन देवदूतांच्या रचनेवर अल्फा आणि ओमेगा यांची छाप आहे, कारण पहिला संदेश "सनातन सुवार्ता" असा ओळखला जातो; आणि परिभाषेने याचा अर्थ असा होतो की ती

अनंतकाळची सुवार्ता आहे, किंवा सर्व काळासाठी तोच सुवार्तेचा संदेश आहे. तिसऱ्या देवदूताचा संदेश हा सुवार्तेचा संदेश आहे, जो पशुची खूण स्वीकारण्याविरुद्ध इशारा देतो; म्हणून पहिला संदेश आणि तिसरा संदेश, जे पहिला आणि शेवटचा संदेश आहेत, ते एकच संदेश आहेत, कारण दोन्हीही सुवार्ताच आहेत.

आल्फा आणि ओमेगा यांनी त्या तीन संदेशांवर “सत्य” अशी आपली स्वाक्षरी ठेवली, कारण “सत्य” असा अनुवाद केलेला हिब्रू शब्द अद्भुत भाषाशास्त्रज्ञाने हिब्रू वर्णमालेतील पहिले, तेरावे आणि शेवटचे अक्षर एकत्र करून निर्माण केला. “तेरा” हे चिन्ह म्हणून बंडखोरीचे प्रतिनिधित्व करते, आणि दुसऱ्या संदेशातच बाबेलची बंडखोरी, तिच्या खोट्या सिद्धांतांद्वारे आणि व्यभिचाराद्वारे दर्शविलेली, ओळखली जाते. जसे आधीच निदर्शनास आणले आहे, दुसऱ्या संदेशातही आल्फा आणि ओमेगा यांची स्वाक्षरी आहे, कारण न्यायनिवाड्याच्या प्रारंभाची घोषणा करण्यासाठी मिलराइट इतिहासात जो संदेश घोषित करण्यात आला होता, तोच संदेश तिसऱ्या देवदूताच्या चळवळीत न्यायनिवाड्याच्या समाप्तीची ओळख करून देण्यासाठी पुनः उच्चारित केला जातो.

उत्पत्ति अध्याय अकरामधील बाबेलचे पतन हे बाबेलोनच्या पतनाचा पहिला उल्लेख आहे, आणि निम्रोदच्या उन्मत्त बंडखोरीची साक्ष पहिल्या देवदूताच्या संदेशाची खूण धारण करते. मागील लेखांमध्ये दाखवून दिल्याप्रमाणे, त्या तीन देवदूतांचे तिन्ही संदेश पहिल्या देवदूतामध्येही अंतर्भूत आहेत. पहिल्या देवदूताच्या संदेशात “देवाला भ्या” हा वाक्प्रचार पहिल्या संदेशाचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि “त्याला गौरव द्या” हा वाक्प्रचार दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशाचे प्रतिनिधित्व करतो. तिसरा संदेश पहिल्यामध्ये आढळतो, जेव्हा तो घोषित करतो की “त्याच्या न्यायाची वेळ आली आहे.”

निम्रोदाच्या पतनात, जे बाबेलच्या पहिल्या पतनाचे रूप आहे, तीन देवदूतांच्या तीन पायऱ्याही ओळखल्या जातात. त्या “जा” या अभिव्यक्तीद्वारे दर्शविल्या आहेत.

आणि सारी पृथ्वी एकच भाषा व एकच बोली असलेली होती. आणि असे झाले की, ते पूर्वेकडून प्रवास करीत असता, त्यांना शिनार देशात एक सपाट प्रदेश सापडला; आणि ते तेथे राहिले. मग त्यांनी एकमेकांना म्हटले, चला, आपण विटा बनवू या, आणि त्या नीट भाजून काढू या. आणि त्यांना दगडाऐवजी विटा होत्या, आणि चुना ऐवजी डांबर होते. आणि त्यांनी म्हटले, चला, आपण आपल्यासाठी एक नगर व एक मनोरा बांधू या, ज्याचे शिखर आकाशापर्यंत पोहोचेल; आणि आपण आपल्यासाठी एक नाव करू या, नाहीतर आपण सारी पृथ्वीवर विखुरले जाऊ. तेव्हा परमेश्वर त्या नगर व त्या मनोन्याला पाहण्यासाठी खाली उतरला, जो मनुष्यपुत्रांनी बांधला होता. आणि परमेश्वर म्हणाला, पाहा, हे लोक एक आहेत, आणि त्यांची सर्वांची भाषा एकच आहे; आणि हे त्यांनी करावयास आरंभ केला आहे; आणि आता जे काही करण्याची त्यांनी कल्पना केली आहे, त्यापैकी काहीही त्यांना रोखले जाणार नाही. चला, आपण खाली उतरू, आणि तेथे त्यांची भाषा गोंधळून टाकू, म्हणजे ते एकमेकांची बोली समजू शकणार नाहीत. म्हणून परमेश्वराने त्यांना तेथून सारी पृथ्वीवर विखुरून टाकले; आणि त्यांनी ते नगर बांधणे सोडून दिले. म्हणून त्याचे नाव बाबेल असे पडले; कारण तेथे परमेश्वराने सारी पृथ्वीची भाषा गोंधळून टाकली; आणि तेथून परमेश्वराने त्यांना सारी पृथ्वीवर विखुरून टाकले. उत्पत्ति 11:1-9.

बाबेल असे प्रतिनिधित्व केलेल्या बाबेलोनच्या पहिल्या पतनाची अभिव्यक्ती “जा हो,” या शब्दांत तीन वेळा केली आहे. हे तीन देवदूत सर्वच पहिल्या देवदूतामध्ये प्रतिनिधित्व केलेले आहेत. दानियेल अध्याय एक हाही पहिल्या देवदूताचा संदेश दर्शवितो, आणि या लेखांमध्ये यापूर्वी ओळख करून दिल्याप्रमाणे, सनातन सुवार्तेची तीन-टप्प्यांची परीक्षेची प्रक्रिया पहिल्या टप्प्यात आढळते, जेव्हा दानियेलाने बाबेलोनचा आहार खाण्यास नकार दिला आणि त्याऐवजी देवाला गौरव देण्याची निवड केली. त्याची पहिली परीक्षा ही पहिल्या देवदूताची परीक्षा होती, जो मिलराइट इतिहासात 11 ऑगस्ट, 1840 रोजी एका लहान पुस्तकासह खाली उतरला; ते पुस्तक योहानास खाण्याची आज्ञा देण्यात आली होती.

त्यानंतर त्याला दहा दिवसांची एक दृश्य चाचणी देण्यात आली; तिने बाबेलच्या आहाराचे सेवन करणारे आणि दानियेलाप्रमाणे कडधान्ये खाण्याची निवड करणारे यांच्यामध्ये भेद असल्याचे दाखवून दिले. दुसऱ्या चाचणीमुळे दोन

वर्ग निर्माण झाले, जसे १८४४ मध्ये दुसऱ्या देवदूताच्या आगमनाने झाले होते. त्या दुसऱ्या चाचणीनंतर तीन वर्षांच्या शेवटी येणारी चाचणी आली, जिथे नबुखदनेस्सराने आपला न्याय प्रकट केला; याचे प्रतिनिधित्व २२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी तिसऱ्या देवदूताच्या आगमनाने केले आहे.

प्रलयानंतर नोहाला वेदिका बांधण्याची आज्ञा देण्यात आली; आणि तसे करताना त्याने वापरलेल्या दगडांना कधीही कापू वा घडवू नये, तसेच आपल्या वेदिकेसाठी चुन्याचा गिलावा वापरू नये, अशीही आज्ञा होती. बंडखोर निम्रोदाने विटा आणि गिलावा वापरला, आणि अशा रीतीने पृथ्वी पुन्हा वसविणाऱ्यांनी उपयोगात आणावयाचा म्हणून निर्देशित केलेल्या करारसंबंधाच्या वेदिकेची बनावट प्रतिमा उभी केली. निम्रोदाच्या साक्षीतील पहिले "चला" हे पहिल्या संदेशाविरुद्ध बंड करून करण्यात आलेल्या "मृत्यूच्या करारा"चे प्रतिनिधित्व करते. दुसरे "चला" हे एका मनोऱ्याच्या (एका चर्चच्या) आणि एका नगराच्या (एका राज्याच्या) उभारणीचे प्रतिनिधित्व करते. निम्रोदाच्या साक्षीतील दुसरे "चला" हे चर्च आणि राज्य यांच्या संयोगाचे प्रतीक होते, आणि हाच दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशातील व्यभिचार होय. तिसरे "चला" हे लोकांना विखुरून टाकण्याच्या आणि भाषा गोंधळून टाकण्याच्या न्यायाचे प्रतिनिधित्व करित होते.

बाबेलचा पहिला पतन हा पहिल्या देवदूताच्या संदेशाचे प्रतिरूप आहे, आणि आधुनिक बाबेलच्या पतनाचे घटक प्रस्थापित करणाऱ्या दोन प्रकटनांतील बाबेलचा दुसरा पतन हा दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशाचे प्रतिरूप आहे. असे आहे, कारण दानियेलाच्या पुस्तकात नोंदविल्याप्रमाणे बाबेलचे पतन आरंभ आणि समाप्ती यांचे प्रतिनिधित्व करते; जसे दुसऱ्या देवदूताचा संदेशही अॅडव्हेंटिझमच्या आरंभी व समाप्तीला घोषित केला जातो. सिस्टर व्हाइट यांनी विशेषतः ओळख करून दिली की बेलशज्जरावर आणलेला न्याय हा नबुखदनेस्सरावर आणलेल्या न्यायाद्वारे पूर्वप्रतिरूपित करण्यात आला होता.

"बाबेलच्या शेवटच्या अधिपतीवर, जशी प्रतिरूपाथाने तिच्या पहिल्यावर आली होती, तशी दैवी पाहारेकऱ्याची ही शिक्षा आली होती: 'हे राजा,... तुला असे सांगण्यात येते; राज्य तुझ्यापासून निघून गेले आहे.' दानियेल 4:31." प्रॉफेट्स अँड किंग्स, 533.

बाबेलच्या दुसऱ्या पतनावर, दुसऱ्या देवदूताच्या संदेशाप्रमाणेच, अल्फा आणि ओमेगा यांची सही आहे. ही सही बाबेलच्या पहिल्या आणि शेवटच्या राजांच्या पतनाद्वारे दर्शविली जाते. नबुखदनेस्सरचा न्याय आणि पतन "सात वेळा" असे दर्शविले आहे, जे लेवीयविधी अध्याय २६ मधील "सात वेळा" याचा संदर्भ आहे; आणि निम्रोदच्या न्याय व पतनातील "विखुरणे" हेदेखील लेवीयविधी अध्याय २६ मधील "सात वेळा" याचाच संदर्भ आहे. बेलशस्सरचा न्याय आणि पतन अग्नीमय अक्षरांनी दर्शविले आहे, ज्यांची बेरीज दोन हजार पाचशे वीस इतकी होते; यामुळेही लेवीयविधी अध्याय २६ मधील "सात वेळा" याचाच संदर्भ ओळखला जातो.

"भविष्यवाणीचा त्रिविध अनुप्रयोग" हा पहिल्या दोन साक्षीदारांद्वारे स्थापित केला जातो, जे तिसऱ्या आणि अंतिम परिपूर्तीची वैशिष्ट्ये ओळखून निश्चित करतात. बाबेलोनच्या तीन पतनांद्वारे, बाबेलोनच्या पतनाची ओळख करून देणारा तोच संदेश, भविष्यवाणीच्या त्रिविध अनुप्रयोगाचा आधार असलेल्या नियमाचीही ओळख करून देतो. बाबेलोनची पहिली दोन पतने तिसऱ्या आणि अंतिम पतनाची भविष्यसूचक वैशिष्ट्ये ओळखून देतात.

फ्युचर फॉर अमेरिका यांच्या इतिहासात मिलराइटांचा इतिहास अक्षरशः पुन्हा घडतो. मिलराइटांच्या इतिहासात, विल्यम मिलर ज्यांच्याशी परिचित झाला होता आणि ज्यांचा उपयोग त्याने पहिल्या देवदूताचा संदेश सादर करण्यासाठी वापरलेल्या सत्याच्या आराखड्याची स्थापना करण्यासाठी केला होता, अशा नियमांच्या संकलनाने त्या इतिहासातील एक वाटचिन्ह म्हणून कार्य केले. "भविष्यवाणीचा त्रिगुण अनुप्रयोग" हा अशा नियमांपैकी एक आहे, जो या अंतिम दिवसांत संकलित करण्यात आला आहे, ज्यायोगे तिसऱ्या देवदूताचा संदेश ओळखला जातो त्या सत्याच्या आराखड्याची स्थापना केली जाते.

रोमच्या तीन प्रकटीकरणांचा, आणि बाबेलच्या पतनाच्या तीन प्रकटीकरणांचा एकत्रित विचार केला असता, ते परस्पर अत्यंत निकट संबंधी आहेत; तरीसुद्धा त्यांच्यामध्ये भेद आहेत. पृथ्वीच्या राजांबरोबर व्यभिचार करणारी तूरची वेश्या,

अर्थात बाबेल, त्यांच्याबरोबर एकदेह आहे; परंतु जशी येजाबेलने राजा अहाबावर राज्य केले, तशीच ती त्या राजांवर राज्य करते. आधुनिक रोम हे प्रकटीकरण अध्याय सतरामधील ते पशू आहे, ज्यावर आधुनिक बाबेलची वेश्या आरूढ आहे आणि ज्यावर ती राज्य करते.

आपण हा अभ्यास पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

“तेव्हा माझी दृष्टी त्या गौरवापासून हटविण्यात आली, आणि पृथ्वीवरील अवशिष्ट लोकांकडे ती वळविण्यात आली. देवदूताने त्यांना म्हटले, ‘तुम्ही शेवटच्या सात पीडांपासून बचाव कराल काय? तुम्ही गौरवात जाऊन देवाने जे त्याच्यावर प्रेम करणाऱ्यांसाठी आणि त्याच्या खातिर दुःख सोसण्यास तयार असणाऱ्यांसाठी सिद्ध केले आहे, त्या सर्वांचा आनंद घ्याल काय? तसे असेल, तर जगण्यासाठी तुम्हाला मरावे लागेल. सिद्ध व्हा, सिद्ध व्हा, सिद्ध व्हा. तुमच्याकडे आत्ता आहे त्यापेक्षा अधिक मोठी तयारी असली पाहिजे; कारण परमेश्वराचा दिवस येत आहे—कूर, क्रोधाने व प्रखर रागाने परिपूर्ण—देश उजाड करण्यासाठी आणि त्यातील पाप्यांचा त्यातून नाश करण्यासाठी. सर्व काही देवाला अर्पण करा. स्वतःला, मालमत्तेला, आणि सर्वस्वाला त्याच्या वेदीवर जिवंत बलिदान म्हणून ठेवा. गौरवात प्रवेश करण्यासाठी सर्व काही लागेल. स्वर्गात स्वतःसाठी धन साठवा, जिथे कोणताही चोर जवळ येऊ शकत नाही आणि गंजही नाश करू शकत नाही. जर तुम्हाला पुढे त्याच्या गौरवात त्याच्याबरोबर सहभागी व्हायचे असेल, तर येथे तुम्ही ख्रिस्ताच्या दुःखात सहभागी झाले पाहिजे.’”

“जर आपण स्वर्ग दुःखभोगातून प्राप्त केला, तर तो पुरेसा स्वस्त ठरेल. आपल्याला संपूर्ण मार्गात स्वतःचा त्याग करावा लागेल, दररोज स्वतःस मरावे लागेल, केवळ येशूच प्रकट होऊ द्यावा, आणि त्याच्या गौरवावर अखंड दृष्टी ठेवावी. मी पाहिले की अलीकडे ज्यांनी सत्याचा स्वीकार केला आहे त्यांना ख्रिस्ताच्या खातिर दुःख सहन करणे म्हणजे काय हे जाणावे लागेल; त्यांना अशा परीक्षांतून जावे लागेल ज्या तीव्र आणि छेदक असतील, जेणेकरून ते शुद्ध केले जावेत आणि दुःखभोगाद्वारे सजीव देवाची मुद्रा स्वीकारण्यास, संकटाच्या काळातून पार होण्यास, राजाला त्याच्या सौंदर्यात पाहण्यास, आणि देव तसेच शुद्ध, पवित्र देवदूतांच्या उपस्थितीत वास करण्यास योग्य ठरतील.”

“वैभवाचा वारसा मिळविण्यासाठी आपण कसे असले पाहिजे हे मी पाहिले, आणि मग आपल्यासाठी इतका समृद्ध वारसा संपादन करण्यासाठी येशूने किती दुःख सोसले होते हेही पाहिले, तेव्हा मी अशी प्रार्थना केली की आपण ख्रिस्ताच्या दुःखांत बाप्तिस्मा घेतला जावो, जेणेकरून आपण परीक्षांच्या वेळी मागे हटू नये, तर त्यांना संयमाने व आनंदाने सहन करावे, कारण येशूने किती दुःख सोसले होते हे जाणून, त्याच्या दारिद्र्यामुळे व दुःखांमुळे आपण समृद्ध व्हावे. देवदूत म्हणाला, ‘स्वतःचा त्याग करा; तुम्ही झपाट्याने पुढे पाऊल टाकले पाहिजे.’ आपल्यापैकी काहींना सत्य प्राप्त करण्यासाठी व पाऊलोपाऊल पुढे जाण्यासाठी वेळ मिळाला आहे, आणि आपण टाकलेल्या प्रत्येक पावलाने पुढचे पाऊल टाकण्याचे बळ आपल्याला दिले आहे. परंतु आता वेळ जवळजवळ संपली आहे, आणि जे आपण अनेक वर्षे शिकत आलो आहोत, ते त्यांना काही महिन्यांत शिकावे लागेल. त्यांना पुष्कळ काही विसरावेही लागेल आणि पुष्कळ काही पुन्हा शिकावे लागेल. हुकूम निघेल तेव्हा जे पशूची खूण आणि त्याची प्रतिमा स्वीकारणार नाहीत, त्यांच्याकडे आत्ताच ठाम निश्चय असला पाहिजे की, नाही, आपण पशूच्या संस्थेचा मान राखणार नाही.” Early Writings, 67.